

La finestra oberta

JOSEP LLUÍS
DONSION

ELISABETH
ZOPPETTI

Un Horitzó 2023 fosc

En les darreres setmanes vam quedar sacsejats per dues tràgiques notícies que es llegien en premsa. Dos joves havien mort. Pels que hem sabut eren persones que tenien problemes, malalts que necessitaven ajuda i que segurament la van demanar.

La ministra d'Afers Socials, en declaracions en premsa, deia «s'està fent un treball transversal entre els ministeris» i ens sap greu haver-li de dir a la senyora ministra que no es pot enganyar així la gent. No hi ha transversalitat doncs cada ministeri va per lliure, els uns es passen la pilota als altres, i la frase que es fa servir sempre és la mateixa, «això no depèn del nostre ministeri».

No és la primera vegada que expliquem que la gent està cansada que se la maltracti d'aquesta manera en ministeris que han de ser propers. Són persones que necessiten ajuda i tenen el dret a rebre-la, ja n'hi ha prou que amb tant anar i tornar finalment tinguin la impressió que és almoïna el que poden arribar a rebre. Algú hauria de començar a explicar als equips de treballadores i treballadors socials que estan al servei de les persones i que s'ha d'evitar marejar i desgastar les famílies.

No es pot arreglar tot amb una petita assignació que fa que les famílies no puguin arribar a cobrir les necessitats bàsiques. Seria important que s'arribi fins a l'arrel de problema i que es trobi el motiu perquè el sistema ha desatès així a aquelles dues persones. Estem cansats de llegir i escoltar bateries de notícies fantàstiques on els ministres i secretaris d'Estat surten dient que tot ho estan fent bé. Als progressistes ens sap greu haver de fer aquest toc d'atenció.

Mentrestant la comunicació oficial no para de parlar d'aquest «horitzó 23», però gens es diu de la quantitat de coses que s'havien de fer i han quedat als calaixos. L'autocrítica, aquests mandataris liberal-demòcrates, no la saben fer. Es creuen fantàstics i mai s'equivoquen, ho fan tot tan bé.

En resum, dues persones han mort de manera molt traumàtica per a les famílies, i cap ministeri és responsable de la seva atenció. Ni tan sols ha sortit un portaveu dient que es faria una investigació interna i que es faria tot el possible perquè les famílies rebessin el respecte que mereixen.

Pensem que, en matèria de salut mental de les persones, ha quedat desgraciadament demostrat

amb aquestes dues defuncions que hi ha situacions que no poden esperar plans de futur amb horitzons llunyans. Les persones malaltes necessiten ser ateses amb urgència. L'Hospital Nostra Senyora de Meritxell ha contractat un psicòleg més, però ningú es pot quedar satisfet. No n'hi ha prou.

Ens diuen que quan una persona truca a salut mental per demanar hora li donen visita per dintre de tres mesos. I que els que ja són pacients habituals no són atesos les vegades que necessiten. I recordem que moltes famílies no poden pagar un psicòleg privat. Justícia, Interior, Salut i Afers Socials haurien de fer una reflexió i començar a treballar en xarxa. Això sí que seria transversalitat.

Davant d'aquesta situació els progressistes que escoltem a la gent i tenim un sentiment de vergonya aliena en veure que no es denuncia prou públicament aquests fets.

Defensem les persones, els drets de les persones, i denunciem públicament la poca atenció institucional que massa gent està patint en l'actualitat.

Ja n'hi ha prou. ≡
Secretari d'Organització de Progressistes-SDP
Membre de CNP Progressistes-SDP